

בש"פ 3115/22 - עופר זלצמן, ג'ורג'יאנה מורחן, חברת סינגל פוט בע"מ נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 3115/22

לפני: כבוד השופטת ג' כנפי-שטייניץ

המבקשים: 1. עופר זלצמן
2. ג'ורג'יאנה מורחן
3. חברת סינגל פוט בע"מ

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשה להעברת מקום דיון

בשם המבקשים: בעצמם
בשם המשיבה: עו"ד איתי שהם

החלטה

1. לפניי בקשה לפי סעיף 78 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984 (להלן: חוק בתי המשפט), להעברת הדיון בת"פ 16714-04-22 מבית המשפט המחוזי מרכז לבית המשפט המחוזי בחיפה.

2. כעולה מעיון בבקשה ובתיק בית המשפט, ביום 10.4.2022 הוגש לבית המשפט המחוזי מרכז כתב אישום נגד המבקשים המייחס להם, בין היתר, עבירות מס ועבירות הלבנת הון. המבקשים טוענים כי הם מתגוררים בחדרה וכי יקשה עליהם להגיע לבית המשפט המחוזי מרכז בשל המרחק הרב ממקום מגוריהם, וכן בשל מצבם הכלכלי הקשה. עוד טוענים המבקשים כי עבירות הלבנת ההון המיוחסות להם בכתב האישום נחקרו על ידי פקיד השומה בחדרה; כי מקום ביצוע העבירות הנטען הוא בחו"ל; וכן כי הצדדים המעורבים בפרשה, לרבות עדים פוטנציאליים, מתגוררים בעיר חדרה.

עמוד 1

עוד מפנים המבקשים להחלטתו של בית משפט זה מיום 2.9.2019, בגדרה הורה השופט א' שטיין על העברת הדין בתיק אחר בעניינם מבית משפט השלום בראשון לציון לבית משפט השלום בחדרה, בשל מצוקתם הכלכלית ובשל קיומם של תיקים נוספים המתנהלים בעניינם בבתי משפט במחוז חיפה (בש"פ 4795/19 מורחן נ' מדינת ישראל (להלן: בש"פ 4795/19)).

4. בתגובתה מיום 18.5.2022 הודיעה המשיבה כי היא מתנגדת לבקשה. לטענתה, המבקש 1 ביצע את העבירות המיוחסות לו בכתב האישום באזורים נרחבים בארץ, ובכלל זה במחוז דרום ובמחוז מרכז. בנוסף, טוענת המשיבה כי מאז הנוחות אינו נוטה במובהק לטובת העברת מקום הדין. נטען שהמרחק מביתם של המבקשים לבית המשפט המחוזי בחיפה אינו שונה מהותית מהמרחק מביתם לבית המשפט המחוזי מרכז (הבדל של כ-15 ק"מ); כי ישנם 237 עדי תביעה, בהם למעלה מ-80 אנשי חקירות שמקום עבודתם במחוז תל אביב והמרכז; וכי החקירה הפלילית בעניינם של המבקשים נערכה על-ידי יחידת להב 433, שמקום מושבה בעיר לוד ובשיתוף עם פקיד שומה חקירות (תל אביב). כן צוין כי חקירתם של המבקשים על ידי פקיד השומה בחדרה נעשתה בגדר הליך אזרחי נפרד, שאינו רלוונטי לכתב האישום שהוגש נגדם. לבסוף, חולקת המבקשת על חומרת מצבם הכלכלי של המבקשים וטוענת כי ממילא, ההבדל במחיר הנסיעה מחדרה לבית המשפט המחוזי מרכז, לבין מחיר הנסיעה לבית המשפט המחוזי בחיפה, עומד על שקל אחד.

המשיבה מפנה להחלטתו של בית משפט זה (השופט א' שטיין) מיום 28.10.2019, אשר דחתה את בקשת המבקשים להעברת הדין בתיק אחר בעניינם, בנסיבות דומות לבקשה שלפניי (בש"פ 6025/19 מורחן נ' מדינת ישראל). לטענת המשיבה, ההחלטה בבש"פ 4795/19 להעביר את הדין בעניינם של המשיבים לבית משפט השלום שבחדרה מובחנת מההחלטה בבש"פ 6025/19 ומהבקשה שלפניי, משום שבה התבקשה העברת הדין לבית משפט השלום בחדרה, הקרוב למקום מגורי המבקשים, ואילו בבקשה דנן ההעברה המבוקשת הינה לבית המשפט המחוזי בחיפה, המרוחק ממילא ממקום מושבם.

5. דין הבקשה להידחות.

כידוע, המבחן להעברת הדין מכוח סעיף 78 לחוק בתי המשפט הוא מבחן מאזן הנוחות של הצדדים להליך. כדי להצדיק העברת הדין מבית משפט אחד למשנהו, על מבקש ההעברה מוטל הנטל להראות כי מאזן הנוחות נוטה במובהק לטובת העברת מקום הדין.

בענייננו, המבקשים לא עמדו בנטל זה. כתב האישום מונה מאות עדים שמיעוטם מאזור חדרה, ועשרות רבות מהם, אנשי היחידה החוקרת, מושבם באזור המרכז. כפי שציינה המשיבה, גם פער המרחק בין מקום מגורי המבקשים לבית המשפט המחוזי בחיפה לעומת בית המשפט המחוזי בלוד, אינו כזה המצדיק את העברת הדין.

בנסיבות אלה אין בבקשה טעמים המצדיקים סטייה מכללי הסמכות המקומית הרגילים. רחוק מזה.

ניתנה היום, כ"א באייר התשפ"ב (22.5.2022).

שופט
עמוד 2

